

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA LUBELSKIEGO

Lublin, dnia 24 lipca 2025 r.

Poz. 3573

WOJEWODA LUBELSKI

PN-II.4131.171.2025

Lublin, dnia 23 lipca 2025 r.

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE

stwierdzające nieważność uchwały Nr XV/76/2025 Rady Gminy Chodel z dnia 26 czerwca 2025 r. w sprawie uchwalenia Regulaminu Boiska Piłkarskiego w Chodlu, w części obejmującej: § 1 ust. 1 zd. drugie, § 2 pkt 3, § 4 ust. 1 pkt 2 w brzmieniu: *"którzy ponoszą odpowiedzialność za swoich podopiecznych"*, § 4 ust. 4, § 5 ust. 1 pkt 5, § 6 ust. 1 pkt 4, § 6 ust. 2, § 7 ust. 2 pkt 1 i 2, § 9 zd. pierwsze, § 9 ust. 1 w brzmieniu: *"przez Administratora"*, § 9 ust. 4 w brzmieniu: *"zawartej z Administratorem"* oraz § 9 ust. 5 regulaminu, stanowiącego załącznik do uchwały.

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1465, 1572, 1907 i 1940)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XV/76/2025 Rady Gminy Chodel z dnia 26 czerwca 2025 r. w sprawie uchwalenia Regulaminu Boiska Piłkarskiego w Chodlu, w części obejmującej: § 1 ust. 1 zd. drugie, § 2 pkt 3, § 4 ust. 1 pkt 2 w brzmieniu: *"którzy ponoszą odpowiedzialność za swoich podopiecznych"*, § 4 ust. 4, § 5 ust. 1 pkt 5, § 6 ust. 1 pkt 4, § 6 ust. 2, § 7 ust. 2 pkt 1 i 2, § 9 zd. pierwsze, § 9 ust. 1 w brzmieniu: *"przez Administratora"*, § 9 ust. 4 w brzmieniu: *"zawartej z Administratorem"* oraz § 9 ust. 5 regulaminu, stanowiącego załącznik do uchwały.

Uzasadnienie

Uchwała Nr XV/76/2025 Rady Gminy Chodel została doręczona organowi nadzoru w dniu 1 lipca 2025 r.

Przedmiotową uchwałą Rada Gminy Chodel ustaliła regulamin Boiska Piłkarskiego w Chodlu. Regulamin stanowi załącznik do uchwały.

W podstawie prawnej uchwały powołano m.in. art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym. Zgodnie z brzmieniem tego przepisu, na podstawie niniejszej ustawy organy gminy mogą wydawać akty prawa miejscowego w zakresie zasad i trybu korzystania z gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej.

Użyte w powołanym przepisie sformułowanie „zasady i tryb korzystania” zawiera w sobie kompetencję organu stanowiącego gminy do formułowania w stosunku do obiektów i urządzeń użyteczności publicznej norm i zasad prawidłowego postępowania, ustalania obowiązujących reguł i porządku zachowania się. Oznacza to w konsekwencji uprawnienie rady do wprowadzania reguł dotyczących obowiązującego trybu oraz sposobu korzystania i zachowania się podmiotów, które przebywają na tych terenach lub w tych obiektach (por. m. in. wyroki WSA w Poznaniu z dnia 29 kwietnia 2012r. sygn. IV SA/Po 169/12; WSA we Wrocławiu z dnia 29 stycznia 2014r. sygn. IV SA/Wr 641/13).

Szeroki zakres delegacji zawartej w art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym, ze względu na jej ogólność, nie zmienia faktu, że Rada Gminy winna treść podejmowanych regulacji dostosować ściśle do zakresu przyznanego jej upoważnienia i przysługujących jej kompetencji, a w razie wątpliwości co do zakresu tego upoważnienia wyjaśniać te wątpliwości przez zastosowanie wykładni zawężającej (por. wyrok NSA z dnia 26 maja 1992 r., sygn. akt SA/Wr 310/92, Wspólnota 1993 Nr 2, s. 21).

W przypadku aktów prawa miejscowego przekroczenie delegacji ustawowej stanowi istotne naruszenie prawa. Z normatywnego charakteru przedmiotowej uchwały wynika konieczność formułowania zawartych w niej postanowień jedynie na podstawie i w granicach upoważnienia ustawowego. Z istoty aktu prawa miejscowego, jakim jest przedmiotowa uchwała, wynika także niedopuszczalność takiego działania organu realizującego delegację ustawową, które polega na powtórzeniu lub modyfikacji wiążących go powszechnie obowiązujących przepisów prawa.

Jak stanowi § 1 ust. 1 regulaminu, *"Administratorem obiektu jest Gminny Ośrodek Kultury w Chodlu, ul. Rynek 45, 24 – 350 Chodel"* (zd. drugie).

W § 2 pkt 3 regulaminu wskazano, że ilekroć w niniejszym regulaminie jest mowa o "administratorze stadionu" - należy przez to rozumieć Gminny Ośrodek Kultury w Chodlu.

W § 9 regulaminu przyjęto zaś, że rozrywki sportowe, mecze, programowe zajęcia szkolne odbywają się wg wcześniej ustalonego przez Administratora harmonogramu tygodniowego / miesięcznego (ust. 1); udostępnienie boiska następuje na podstawie umowy zawartej z Administratorem na zasadach określonych w tej umowie oraz regulaminie (ust. 4).

W ocenie organu nadzoru regulacje § 1 ust. 1 zd. drugie, § 2 pkt 3, § 9 ust. 1 w brzmieniu: "przez Administratora" oraz § 9 ust. 4 w brzmieniu: "zawartej z Administratorem" regulaminu nie mieszczą się w zakresie delegacji ustawowej przyznanej Radzie Gminy w art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym.

Na podstawie powołanej normy kompetencyjnej Radzie nie przysługuje bowiem uprawnienie do wskazywania podmiotu zarządzającego (administrującego) gminnym obiektem użyteczności publicznej, decydowanie o tym, jakie zadania winien wykonywać ten podmiot jak też określania czynności użytkowników danego obiektu zdeterminowanych zgodą (zezwoeniem) zarządcy (por. wyrok WSA w Łodzi z dnia 19 stycznia 2023 r., sygn. akt. III SA/Łd 703/22, wyrok WSA w Łodzi z dnia 7 grudnia 2021 r., sygn. akt II SA/Łd 706/21, wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 30 września 2014 r., sygn. akt III SA/Wr 476/14).

Zgodnie z art. 30 ust. 2 pkt 3 ustawy o samorządzie gminnym, do zadań wójta należy w szczególności gospodarowanie mieniem komunalnym. Tym samym wybór konkretnego podmiotu administrującego gminnym obiektem użyteczności publicznej należy do kompetencji wójta, jako organu gminy gospodarującego mieniem komunalnym, który jest uprawniony ponadto do określenia wyznaczonemu przez siebie administratorowi konkretnych praw i obowiązków (por. m.in. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 18 listopada 2012 r., sygn. akt II OSK 2072/12). Nie może on natomiast subdelegować przyznanej mu kompetencji na organ stanowiący.

W § 4 ust. 1 pkt 2 regulaminu przyjęto, że z Boiska Piłkarskiego mogą korzystać, po zapoznaniu się z niniejszym regulaminem dzieci i młodzież szkolna pod nadzorem nauczyciela lub w przypadku innych zajęć pod nadzorem osób do tego uprawnionych posiadających wymagane kwalifikacje, *którzy ponoszą odpowiedzialność za swoich podopiecznych*.

Zgodnie z § 4 ust. 4 regulaminu *"administrator nie ponosi odpowiedzialności za szkody doznane przez dzieci i młodzież przebywające na Boisku bez nadzoru nauczyciela, opiekuna, instruktora lub trenera"*.

Jak stanowi § 6 ust. 2 regulaminu *"organizator imprezy odpowiada za bezpieczeństwo uczestników oraz kibiców podczas trwania imprez"*.

W § 9 regulaminu przyjęto, że *"za wszelkie zniszczenia wynikłe z przyczyn niewłaściwego korzystania z obiektu Boiska Piłkarskiego, urządzeń, sprzętu i wyposażenia Boiska obciążony będzie korzystający lub przebywający na terenie Boiska, powodujący zniszczenie"* (zd. pierwsze).

W ocenie organu nadzoru postanowienia § 4 ust. 1 pkt 2 w brzmieniu: „*którzy ponoszą odpowiedzialność za swoich podopiecznych*”, § 4 ust. 4, § 6 ust. 2 oraz § 9 zd. pierwsze regulaminu nie mieszczą się w granicach upoważnienia przyznanego Radzie Gminy w art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym.

Kwestie odpowiedzialności deliktowej i kontraktowej rozstrzyga ustawodawca w kodeksie cywilnym, nie zaś organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego w drodze podjętej przez siebie uchwały. Modyfikacja tych regulacji może nastąpić wyłącznie na podstawie wyraźnego upoważnienia ustawowego lub w drodze umowy zawartej pomiędzy stronami. Za niedopuszczalne należy uznać określenie przez radę gminy w sposób wiążący, w drodze aktu prawa miejscowego, zasad odpowiedzialności za szkodę powstałą na terenie gminnych obiektów użyteczności publicznej. Wynika to zarówno z braku odpowiedniego upoważnienia dla rady gminy, jak i objęcia zakresem unormowania materii już uregulowanej przez prawodawcę w drodze ustawy.

Zasady odpowiedzialności kontraktowej określają art. 471 i nast. k.c., przy czym przepis art. 473 § 1 k.c. dopuszcza jedynie umowne (a nie jednostronne, jak w drodze uchwały rady gminy) rozszerzenie lub zawężenie odpowiedzialności stron stosunku prawnego. Możliwość odmiennego kształtowania tego stosunku w drodze umowy doznaje jednak i tak pewnych ograniczeń, bowiem nieważne jest, np. zastrzeżenie, że dłużnik nie będzie odpowiedzialny za szkodę, którą może wyrządzić wierzycielowi umyślnie (art. 473 § 2 k.c.). Ponadto, w myśl art. 353¹ k.c., postanowienia umowy nie mogą sprzeciwiać się naturze danego stosunku prawnego, ustawie ani zasadom współżycia społecznego.

Reguły odpowiedzialności deliktowej, są z kolei szeroko reglamentowane w przepisach art. 415 i nast. k.c. Należy zatem stwierdzić, że przepisy kodeksu cywilnego normują w sposób wyczerpujący kwestię odpowiedzialności cywilnej i roszczeń odszkodowawczych, dopuszczając jednakże możliwości ich modyfikacji, choć wyłącznie w drodze umowy stron.

Stanowione przez radę gminy przepisy prawa miejscowego nie mogą zawierać regulacji dotyczących podstaw i zakresu odpowiedzialności zarówno gminy, jak też innych podmiotów. Stanowisko takie jest ugruntowane w orzecznictwie.

W wyroku z dnia 16 listopada 2011 r., sygn. IV SA/Po 672/11 WSA w Poznaniu podkreślił, że „(...) rada gminy na podstawie powyższej regulacji nie była uprawniona (...) do wprowadzenia do zaskarżonego aktu prawa miejscowego jakichkolwiek przepisów ustalających lub modyfikujących odpowiedzialność karną i cywilną”. Podobne stanowisko zajął WSA w Poznaniu w wyroku z dnia 23 stycznia 2020 r., sygn. IV SA/Po 795/19, WSA w Gorzowie Wielkopolskim w wyroku z dnia 12 lipca 2023 r., sygn. II SA/Go 249/23, NSA w wyroku z dnia 9 lutego 2022 r., sygn. III OSK 4921/21.

Natomiast Wojewódzki Sąd Administracyjny w Rzeszowie w wyroku z dnia 2 lutego 2022 r., sygn. II SA/Rz 1693/21 wskazał: „regulacja w brzmieniu *"Korzystanie z Parku odbywa się na własną odpowiedzialność korzystającego lub na odpowiedzialność opiekuna"* - w sposób nieuprawniony *"przerzuca ryzyko"* korzystania z parku miejskiego wyłącznie na jego użytkowników lub ich opiekunów. Odpowiedzialność określonych osób na tle konkretnego zdarzenia kształtuje się na podstawie przepisów powszechnie obowiązujących (np. art. 415 i 434 kodeksu cywilnego, w pewnych sytuacjach także na gruncie prawa karnego), tymczasem z zapisów regulaminu wynika, że użytkownicy ponosiliby ryzyko korzystania z niesprawnych urządzeń co zwalniałoby gminę z obowiązku ich przeglądu czy konserwacji - zob. wyrok WSA w Poznaniu z dnia 18 maja 2017 r., sygn. IV SA/Po 227/17”.

Jak stanowi § 5 ust. 1 pkt 5 regulaminu, osoby korzystające z Boiska Piłkarskiego oraz prowadzące zajęcia zobowiązują się do *przestrzegania przepisów bhp, ppoż., ewakuacyjnych, porządkowych*.

W ocenie organu nadzoru powyższa regulacja nie znajduje uzasadnienia prawnego i godzi w obowiązujący hierarchiczny system źródeł prawa. Akt niższego rzędu, w tym uchwała, nie może odsyłać do przepisów hierarchicznie wyższych, przepisów ustawowych i podstawowych normujących kwestie bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz pozostałych przepisów prawa, które obowiązują niezależnie od takiego odesłania.

Jak trafnie wywiedziono w orzecznictwie sądowo - administracyjnym: *"przepis wynikający z aktu uchwalonego przez organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego na podstawie upoważnienia ustawowego nie może rozstrzygać o obowiązkach wynikających z innych ustaw, których obowiązywanie jest niezależne od woli rady gminy. Powinność przestrzegania przepisów sanitarno-epidemiologicznych, weterynaryjnych i przeciwpożarowych, a także innych (...), wynika zaś wprost z przepisów ustaw i wydanych na*

ich podstawie aktów wykonawczych. (...) wprowadzenie przez Radę kwestionowanego zapisu narusza zawartą w art. 87 Konstytucji zasadę hierarchii aktów prawnych, ponieważ rozstrzyga on o stosowaniu norm prawnych, wobec których jest hierarchicznie niższy. Tego typu zastrzeżenie dopuszczalne jest jedynie w ramach aktów prawnych tego samego z rzędu" (por.m.in. wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 8 lipca 2014 r. sygn. III SA/Wr 96/14).

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 12 marca 2024 r. sygn. III OSK 1465/22 wskazał, że *"nie sposób również zgodzić się ze stroną skarżącą kasacyjnie, że regulacja zawarta w pkt 11 załączników do uchwały nakazująca użytkownikom przestrzegania ogólnie obowiązujących przepisów bhp i p.poż. mieści się w zakresie delegacji ustawowej z art. 40 ust. 2 pkt 4 u.s.g. Zasadnie Sąd Wojewódzki stwierdził nieważność wskazanej regulacji uznając, że: "nie można uznać, że przytoczona regulacja dopełnia jaką normę powszechnie obowiązującą, skoro się do niej wprost odwołuje i nakazuje jej przestrzegać, co z samej konstrukcji państwa prawa wynika, że prawa należy przestrzegać".*

Zgodnie z § 6 ust. 1 pkt 4 regulaminu, do obowiązków organizatora imprezy należy *usuwanie z terenu Boiska osób niestosujących się do postanowień Regulaminu, stwarzających zagrożenie dla życia lub zdrowia uczestników imprezy i innych osób dopuszczających się niszczenia mienia.*

Zdaniem organu nadzoru w normie kompetencyjnej art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym, stanowiącej podstawę wydania przedmiotowej uchwały, nie mieści się określenie jakichkolwiek sankcji, w tym sankcji za naruszenie postanowień regulaminu. Uchwała wydana na podstawie art. 40 ust. 2 pkt 4 nie może zawierać przepisów porządkowych.

Rada Gminy może wprowadzić regulamin korzystania z określonego miejsca użyteczności publicznej zawierający nakazy i zakazy określonego zachowania się osób. Zakazy te i nakazy nie mogą być jednak zagrożone sankcjami (por. wyrok WSA w Poznaniu z dnia 29 czerwca 2021r., sygn. akt II SA/Op 294/21, wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 7 października 2010 r., sygn. akt III SA/Wr 421/10).

Jak stwierdził Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach w wyroku z dnia 10 czerwca 2024 r. sygn. III SA/Gl 329/24: *"w delegacji zawartej w art. 40 ust. 2 pkt 4 u.s.g. uprawnienia dla rady gminy do stanowienia przepisu o możliwości przymusowego usunięcia z boiska sportowego czy kortu tenisowego osoby nie przestrzegającej regulaminu. W delegacji ustawowej mowa jest o zasadach korzystania z boisk, a nie sankcjach za naruszanie zasad. Wreszcie wskazany przepis nie ma i nie może mieć charakteru porządkowego. Tylko wówczas samodzielnie mógłby stanowić podstawę do ingerencji policji lub innej służby porządkowej, oczywiście w granicach jej ustawowych uprawnień.*

W § 7 ust. 2 i 3 regulaminu ustalono zakazy obowiązujące na terenie boiska.

Odnosząc się do tych regulacji należy podkreślić, że rada gminy w uchwalanym przez siebie akcie prawa miejscowego nie jest uprawniona do powielania, regulowania kwestii tożsamych z tymi, które już zostały uregulowane w przepisach prawa powszechnie obowiązującego.

Z konstytucyjnej zasady praworządności i legalności aktów prawa miejscowego należy wyprowadzić zakaz powtarzania i modyfikacji przepisów ustawowych w aktach prawa miejscowego. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 8 grudnia 2020 r. sygn. akt II OSK 1943/18 wskazał, iż: *"z istoty aktu prawa miejscowego wynika bowiem niedopuszczalność takiego działania organu realizującego delegację ustawową, które polega na powtarzaniu bądź modyfikacji wiążących norm ustawowych. Uznać zatem należy, że powtórzenie unormowania ustawowego w akcie prawa miejscowego - co do zasady - jest niedopuszczalne. Konsekwencją zaś dokonania takiego powtórzenia jest przyjęcie wystąpienia istotnego naruszenia prawa, co z kolei stanowić będzie podstawę do stwierdzenia nieważności przepisu prawa miejscowego".*

O zakazie inkorporowania przepisów ustawowych do aktów prawa miejscowego wypowiadał się m.in. Naczelny Sąd Administracyjny w wyrokach: z dnia 16 czerwca 1992 r. sygn. akt II SA 99/92, z dnia 14 października 1999 r. sygn. akt II SA/Wr 1179/98, z dnia 28 lutego 2003 r. sygn. akt I SA/Lu 882/02, z dnia 25 marca 2003 r. sygn. akt II SA/Wr 2572/02).

W kontekście powyższego należy stwierdzić, iż w uchwale określono następujące zakazy, które zostały już uregulowane w powszechnie obowiązujących przepisach prawa:

- zakaz wnoszenia na teren Boiska *wszelkiego rodzaju broni lub innych niebezpiecznych przedmiotów* (§ 7 ust. 2 pkt 1 regulaminu) stanowi materię uregulowaną w ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2024 r. poz. 485, z późn. zm.). Ponadto zakaz wnoszenia przedmiotów potencjalnie niebezpiecznych, mogących spowodować zranienie lub inny uszczerbek na zdrowiu stanowi czyn wypełniający znamiona określone w art. 50a § 1 Kodeksu wykroczeń który stanowi: "Kto w miejscu publicznym posiada nóż, maczetę lub inny podobnie niebezpieczny przedmiot, a okoliczności jego posiadania wskazują na zamiar użycia go w celu popełnienia przestępstwa, podlega karze (...)".;
- zakaz wnoszenia na teren Boiska *materiałów wybuchowych, fajerwerków, wyrobów pirotechnicznych, materiałów pożarowo niebezpiecznych* (§ 7 ust. 2 pkt 2 regulaminu) wynika z art. 82 § 1 pkt 1 Kodeksu wykroczeń. Przepis ten stanowi, że: "Kto dokonuje czynności, które mogą spowodować pożar, jego rozprzestrzenianie się, utrudnienie prowadzenia działania ratowniczego lub ewakuacji, polegających na: niedozwolonym używaniu otwartego ognia, paleniu tytoniu i stosowaniu innych czynników mogących zainicjować zapłon materiałów palnych podlega karze aresztu, grzywny albo karze nagany" (por. wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 5 grudnia 2019 r., sygn. III SA/Wr 426/19). Z kolei WSA w Poznaniu w wyroku z dnia 10 listopada 2020 r. sygn. III SA/Po 361/20 zauważył, że wprowadzanie zakazów wnoszenia i używania materiałów pirotechnicznych, wybuchowych oraz niebezpiecznych substancji chemicznych powtarza także art. 163 § 1 pkt 3 Kodeksu karnego penalizującego spowodowanie zdarzenia powszechnie niebezpiecznego mającego postać eksplozji materiałów wybuchowych lub łatwopalnych albo innego gwałtownego wyzwolenia energii, rozprzestrzeniania się substancji trujących, duszących lub parzących oraz art. 164 Kodeksu karnego penalizującego spowodowanie bezpośredniego niebezpieczeństwa takiego zdarzenia;

W kontekście analizy zakresu kompetencji przyznanych Radzie w art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym w orzecznictwie sądów administracyjnych ugruntowało się stanowisko, zgodnie z którym wykluczone jest ustanawianie lub rozszerzanie zakazów w prawie miejscowym w przypadku istnienia uregulowań dotyczących tego samego przedmiotu w aktach prawnych prawa powszechnie obowiązującego (zob.m.in. wyroki: NSA z dnia 14 maja 2012r., sygn. akt II OSK 862/15, WSA w Szczecinie z dnia 4 kwietnia 2019 r., sygn. akt II SA/Sz 226/19, WSA w Gliwicach z dnia 23 października 2014 r., sygn. akt IV SA/Gl 847/14; WSA w Bydgoszczy z dnia 22 maja 2018 r., sygn. akt II SA/Bd 328/18).

Podkreślenia wymaga, że wydanie aktu prawa miejscowego polega na wprowadzeniu do porządku prawnego nowych przepisów, które albo w ogóle nie mają odpowiednika w przepisach już obowiązujących, albo przepisy te uszczegóławiają, oczywiście w ramach ustawowych upoważnień. Ta nowa jakość nie może więc polegać na powtarzaniu lub modyfikowaniu przepisów aktów wyższej rangi lub równorzędnych, ale właściwych dla danej materii (wyrok WSA w Gliwicach z dnia 23 października 2014 r., sygn. akt IV SA/Gl 847/14).

Jak wskazuje Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi w wyroku z dnia 11 grudnia 2015 r., sygn. akt III SA/Łd 1168/15, powtórzenie i to w dodatku w niepełnym brzmieniu myli obywatela i deprecjonuje przepisy prawa miejscowego. Obywatel może bowiem dojść do przekonania, że co prawda na terenie obiektu obowiązują liczne zakazy, ale brak jest sankcji za ich nieprzestrzeganie.

Przy czym podkreślenia wymaga, że nie jest wykluczona możliwość poinformowania podmiotów korzystających z obiektów użyteczności publicznej o obowiązujących na jego terenie zakazach wynikających z przepisów ustaw, ale organ nie może tego uczynić w formie uchwały, lecz co najwyżej w formie umieszczenia na tablicy informacyjnej dosłownej treści owych przepisów wraz z przytoczeniem ich podstawy prawnej.

Zamieszczanie w regulaminie zakazów, które wynikają już z powszechnie obowiązujących przepisów prawa nie znajduje uzasadnienia prawnego. Regulamin nie może ponownie regulować obowiązków wynikających z aktów wyższego rzędu, ani też być traktowany jako informator o innych powszechnie obowiązujących przepisach prawa. Tym samym ponowne wprowadzanie tych zakazów nie mieści się w granicach upoważnienia udzielonego Radzie Gminy w art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym.

Jak stanowi § 9 ust. 5 regulaminu, *"umowy zawierane w przedmiocie wykorzystania Boiska muszą być zgodne z powszechnie obowiązującym prawem"*.

Jak już wskazano, zgodnie z art. 30 ust. 2 pkt 3 ustawy o samorządzie gminnym do zadań Wójta należy gospodarowanie mieniem komunalnym. W art. 31 ustawa stanowi zaś, że Wójt kieruje bieżącymi sprawami gminy oraz reprezentuje ją na zewnątrz. Tym samym wybór konkretnej formy udostępnienia obiektu należy do wyłącznych kompetencji Wójta jako organu gospodarującego mieniem komunalnym, który z mocy ustawy upoważniony jest do zawierania umów cywilno-prawnych w imieniu gminy.

Ustanawiając akt prawa miejscowego na podstawie art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym organ stanowiący gminy jest ograniczony obowiązującym porządkiem prawnym, którego nie może w sposób dowolny naruszać lub modyfikować. Normy prawa miejscowego muszą bowiem mieścić się w granicach ustawowej delegacji.

Zawarcie umowy cywilno-prawnej, której przedmiotem jest mienie gminy, należy do organu wykonawczego gminy, zatem wszelkie kwestie związane z zawarciem umowy, której przedmiotem jest udostępnienie obiektu użyteczności publicznej, należą do wyłącznej kompetencji organu wykonawczego gminy, a postanowienia uchwały w tym zakresie - jako podjęte z przekroczenie delegacji

ustawowej - istotnie naruszają prawo.

W tym stanie rzeczy, stwierdzenie nieważności uchwały Nr XV/76/2025, we wskazanym zakresie, jest uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie, złożona za moim pośrednictwem, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

WOJEWODA LUBELSKI

Krzysztof Komorski

Otrzymują:

- 1) Wójt Gminy Chodel,
- 2) Przewodniczący Rady Gminy Chodel.